

o formulă convenită de soluționare imediată prin detensionare, dezesescaladare și deschidere, respectiv bunăvoința și buna credință în negocieri, iar componenta de cooperare acoperă toate domeniile. De asemenea, componenta de competiție se desfășoară cu respectarea strictă a regulilor jocului și cu protejarea sentimentelor celui care pierde, nu cu umilirea lui. Formule de cooperare post-competiție sunt de asemenea binevenite.

Instituționalizarea unui Parteneriat Strategic

Parteneriatul Strategic nu este doar acordul - public, parțial public sau nepublic - încheiat ca urmare a convenirii cuantificării unei relații bilaterale extrem de apropiate între doi actori, de natură strategică. Formula reală e cea dată de modul de funcționare a unui parteneriat strategic, de activitatea așezată sub această emblemă, de accentuarea cooperării și de **gradul de instituționalizarea Parteneriatului Strategic**. Abia această etapă umple cu conținut și substanțiază relația de parteneriat strategic. Potrivit abordării cognitiv instituționale¹⁵, consistența relației e dată ulterior de modul de funcționare al parteneriatului strategic și de gradul său de instituționalizare.

După adoptarea și ratificarea actului politic - potrivit regulilor interne ale fiecărui partener - dezvoltarea presupune elaborarea unui plan de acțiuni de concretizare a parteneriatului, a unui road map, un calendar al activităților care să dea ritmicitatea relației de Parteneriat Strategic. Nu în ultimul rând, formula de parteneriat strategic este dublată cu acorduri de parteneriat sectoriale pe fiecare din componentele Parteneriatului Strategic. Apoi se identifică și convin proiecte strategice care sunt asumate sub Parteneriatul Strategic dintre cele două părți și sunt urmărite evoluția, aplicarea și eventualele probleme pe care le întâmpină aceste proiecte în structuri de tip Task Force interguvernamental.

În fine, instituționalizarea poate să îmbrace numeroase formule de instituții specifice, în funcție de obiective, utilitatea, frecvența contactelor - sau

formulele de contact permanent și punct de contact - așa cum formulele de cooperare cu geometrie variabilă pot fi constituite în funcție de ingeniozitatea și structurile instituționale ale celor doi actori pentru a face formula de cooperare cât se poate de ritmică, de consistentă și de puternică la niveluri de decizie potrivite. Formulele operaționale directe și imediate de tip 2+2, la nivelul secretarilor de stat ai MAE și MAPN sunt cele mai flexibile și penetrante pentru substanțierea rapidă a unui Parteneriat Strategic.

Dacă e să discutăm natura și modul de finalizare - respectiv de concretizare, de instituționalizare, a Parteneriatelor Strategice ale României, concluziile unei eventuale reviste sunt similare unui pahar pe jumătate. Suntem, e adevărat, în fazele incipiente de instituționalizare a unui număr mare de parteneriate strategice, dar și într-un efort de raționalizare al acestora. Astfel, jumătatea plină a paharului este că majoritatea Parteneriatelor Strategice s-au dezvoltat, au ajuns la formule funcționale și la instituții, substanța fiind dată în special de numărul mare și profunzimea sistemului de consultări, reuniuni bilaterale și formulei de atingere a obiectivelor ambelor părți.

În jumătatea goală a paharului vom găsi eșecurile și dezamăgirile aferente unora dintre formulele de cooperare și relații bilaterale denumite Parteneriate Strategice. În unele formate au apărut dese blocaje, întâzieri în formularea de răspunsuri, convocarea de reuniuni sau amânări ale unor formate instituționale, salturi cu suișuri și coborâșuri în relație. E, poate, o formulă naturală, realitatea nu e niciodată lină și constantă. Există însă și alte categorii de modificări, de schimbări ce au afectat relațiile strategice stabilite - nu discutăm aici coerența modului de realizare sau dacă au reflectat în mod real o relație gata substanțială.

Astfel, chiar dacă nu putem califica în sens propriu drept „surpriză strategică” o evoluție negativă într-o relație de parteneriat strategic, manifestarea, la un moment dat, a unor acțiuni neprietenoase, utilizarea partenerului strategic drept cobai, țintă sau subiect pentru promovarea și validarea unor interese interne înguste, sacrificarea practic a parteneriatului strategic pe altarul unor interese de moment, conjuncturale, ale unei puteri politice sau alteia, din rațiuni politice sau electorale, este echivalentă unei surprize strategice în studiile de securitate. Este adevărat că înrăutățirea relației bilaterale și recursul

¹⁵ Eric Stern, *Crisis Decision Making. A cognitive Institutional Approach*, Swedish National Defense College, Department of political Sciences, University of Stockholm, 2003.

la asemenea problematici ce situează părțile în formulă confruntonțională erau previzibile și, probabil, existau și avertismentele, deci surpriza în termeni absoluți, nu exista, însă ruptura relației strategice crează dificultăți pe termen lung, dacă relația e parte a unui instrumentar elaborat și sofisticat, a unui sistem de parteneriate strategice menit să ducă la atingerea obiectivelor de politică externă a unui actor.

Sistemul de Parteneriate Strategice al României. Un proiect.

Am pledat întotdeauna pentru nevoia ca, în perioadele actuale de austeritate, să existe formule integrate de definire a unei Mari Strategii¹⁶, convenită și acceptată de către întreaga clasă politică a unui stat și care să stea la baza acțiunilor oricărui tip de actor, indiferent de proveniența sau orientarea sa politică și indiferent de poziția în eșafodajul instituțional al unui stat. Acest fapt dă coerența și consistența acțiunilor de politică externă, securitate și apărare ale unui stat. Firește că direcții strategice de dezvoltare urmează a fi elaborate pe baza nivelului de ambiție, resurselor și obiectivelor acestei Mari Strategii integrate, defalcată ulterior pe strategii sectoriale¹⁷, abordarea fiind fundamental transpartinică.

Întemeierea pe obiective strategice ce pot fi atinse în timp, cu direcții de acțiune de urmărit și durabilitatea alegerilor și opțiunilor, stabilite prin consens - fără a evita aici formula de revistă, de revizuire și ajustare a Marii Strategii - este posibilă și concomitent cu acceptarea formulei și definirii interesului național. Iar aici dezbateră este largă în privința definirii interesului național și cuantificării lui în documente.

Astfel, interesul național e rezultatul consensului politic? Al consensului elitelor? Al opiniilor exprimate de experți? Sau este rezultatul sumei de

opțiuni a populației, verificabile pe baza sondajelor de opinie? Firește că toate induc elemente obligatorii, dar interesul național este formulat de elite și de experți, explicat și îmbrățișat de către politicieni, de obicei în formă consensuală, apoi împărtășit și dezbătut public pentru a fi susținut de către populație. Interesul național are un caracter peren și durabil, pe termen lung, dar are și formule de instituționalizare clare.

În cazul României, primele elemente de consens au marcat aderarea la NATO și Uniunea Europeană. Ulterior, se vorbește despre integrare deplină în Uniunea Europeană, dar o strategie post-aderare este absentă pe fondul scindării profunde, a faliei în societate și în lumea politică. Referințele se iau, în absența unei Mari Strategii, de la Strategia de Apărare/Securitate emisă de către Președintele României¹⁸, potrivit Constituției, la maximum 6 luni de la preluarea mandatului și dezvoltată la nivelul strategiilor sectoriale. România are însă și aici un handicap, pentru că validarea formală a documentului în parlament nu a mai avut loc, așa încât funcționarea este lesne pusă la îndoială și legitimitatea documentului în sine e discutată.

Elementele ce constituie astăzi interesul național sunt cele din Constituția României care nu pot fi modificate prin revizuire, dar și suma de angajamente ale României în raport cu organismele și actorii internaționali, în special cele relative la accesul nostru în NATO și UE - validate prin referendum. Însă ele nu alcătuiesc pe deplin un proiect, nu marchează o viziune, ci doar un sumum de elemente ce calibrează acțiunea politică a statului român.

Nevoia de Mare Strategie rămâne acută, ca și nevoia de constituire a unui sistem de Parteneriate Strategice¹⁹ ca instrument pentru atingerea obiectivelor Marii Strategii. Așa cum devine imperios necesară organizarea și raționalizarea, recompunerea mozaicului de parteneriate strategice al României pentru asigurarea coerența viziunilor și percepțiilor Parteneriatelor Strategice ale României.

O viziune a Sistemului de Parteneriate Strategice ale României, formulată în urmă cu mai mulți ani²⁰, ar cuprinde următoarele direcții strategice, aferente unui profil strategic de stat euro-atlanticist, care

¹⁶ Iulian Chifu, Revenirea la Agenda fundamentală de securitate, Adevărul, 25 martie 2012, supratitrat de redacție „Mesaj de la Cotroceni, după o provocare a Rusiei», Iulian Chifu, Nevoia de a reveni la fundamentele marii politici: Marea Strategie a României, Infosfera, An IV, nr.2/2012.

¹⁷ Iulian Chifu, Strategia de Securitate, Politică Externă și Apărare a României, Ocasional paper, 8 iulie 2009, www.cpc-ew.ro

¹⁸ Strategia Națională de Apărare, 2010, www.presidency.ro

¹⁹ Iulian Chifu, O strategie...

²⁰ Idem

percepe nevoia consolidării relației transatlantice și a menținerii prezenței americane angajată în securitatea Europei, un jucător în echipă cu valoare adăugată, cu un nivel de ambiție ce se calibrează pe interese strategice în Regiunea Mării Negre Extinse, a Balcanilor de vest și elemente în spațiul Orientului Mijlociu - Africa de Nord (MENA), acolo unde avem nișe relaționale și unde putem sprijini aliații din NATO și partenerii din UE.

Direcțiile forță ale Sistemului de Parteneriate Strategice au fost deja formulate iar o construcție pe dimensiunea Parteneriatelor Strategice se desfășoară deja de circa 15 ani - mai exact din 1997, când a fost lansat Parteneriatul Strategic cu SUA. Liniile forță conțin:

- „Axa” SUA-Marea Britanie-România, formulată poate nefericit și direct, dar care s-a concretizat și instituționalizat în parteneriate strategice ale României cu cele două state abia în 2011 în documente concrete semnate, dar fără a se impune și formula trilaterală aferentă.
- **Coloana vertebrală euro-atlantică Nord-Sud.** Este o componentă geopolitică clasică ce vorbește despre o componentă de putere maritimă (sau aliată cu aceasta) ce desparte două puteri continentale - Germania și Rusia. În principiu, Europa Centrală și de Est are o înclinație istorică spre a considera relația euro-atlantică drept indivizibilă de propria soluție de securitate și apreciază că transatlanticismul nu e exploatat suficient și că Statele Unite trebuie menținute angajate ca parte a soluției de securitate pentru Europa. Lucrurile sunt în schimbare și nuanțare, dar rămân elemente de cooperare și formule de parteneriat strategic cu Polonia și Turcia și, în viitor, Suedia. Linia spre sud continuă cu relația strategică cu Israel și țările Golfului.
- **Coridorul Strategic Est-Vest**²¹. Spre Asia Centrală - o formulă de acces și relaționare a statelor din Asia Centrală la zona euro-

atlantică prin intermediul Caucazului de Sud - Georgia și Azerbaidjan. Și aici construcția este virtuală și în curs, și depinde de evoluțiile din Georgia și de dorința și acceptul construcției coridorului cu ceilalți parteneri.

- Se înregistrează și o formulă geopolitică în sens contrar, ostilă acestor instrumente și constructe, respectiv **Arcul de pătrundere în regiunea europeană și euroatlantică prin Balcanii de Vest.** Aici dezbateră și competiția, care ajunge uneori și la forme de confruntare, cuprinde Rusia, Ucraina, Republica Moldova (cu capul de pod Transnistria), România, Serbia și Muntenegru. Orientarea euro-asiatică a acestui arc, în termeni de principii, valori, lipsa regulilor, economie de clan dereglementată, este contrară orientării europene și euroatlantice.

După cum am putut vedea, într-un asemenea desen, România se află pe direcțiile acestor trei proiecte a căror suprapunere poate fi definitorie pentru soarta țării noastre în viitor, pentru securitatea, stabilitatea și prosperitatea ei și a cetățenilor ei. Aici se desenează marea confruntare geopolitică în zona României.

Parteneriatele Strategice ale României. Situația de fapt.

România a reușit să dezvolte, în ultimii ani, un **sistem de parteneriate strategice** importante pentru acțiunea noastră în NATO și Uniunea Europeană²² și pentru dezvoltarea politicilor noastre în zonele de interes strategic.

Parteneriatul Strategic România - SUA

• La 13 septembrie 2011, a fost adoptată, la Washington, la cel mai înalt nivel, **Declarația Comună privind Parteneriatul Strategic pentru Secolul XXI între România și Statele Unite ale Americii.** Declarația este primul document politic bilateral care consacră Parteneriatul Strategic dintre cele două state, fixând cadrul general al relațiilor bilaterale și stabilind domeniile prioritare ale cooperării viitoare

²¹ Iulian Chifu, The East-West Strategic Corridor: Multiple Opportunities and Benefits, On Wider Europe series, GMF, August 2012, http://www.gmfus.org/wp-content/blogs.dir/1/files_mf/1344264752Chifu_EastWestStrategicCorridor_Aug12.pdf

²² Prezenta secțiune e realizată pe baza Traian Bănescu, Discurs în fața Corpului Diplomatic român, 4 septembrie 2012, www.presidency.ro, www.mae.ro și materiale publice ale MAE.

- Tot la 13 septembrie 2011, la Washington, a fost semnat, de către ministrul român al afacerilor externe și secretarul de stat al SUA, Hillary Clinton, **Acordul între România și Statele Unite ale Americii privind amplasarea sistemului de apărare împotriva rachetelor balistice al Statelor Unite**. Acordul a intrat în vigoare la 23 decembrie 2011.

- În ceea ce privește **cooperarea economică**, componentă esențială a Parteneriatului Strategic România - SUA, anul 2011 a fost primul, după o lungă perioadă de timp, în care soldul balanței comerciale a înregistrat valori pozitive, de 525,3 milioane USD. Schimburile comerciale pe parcursul anului 2011 au depășit 2 miliarde USD. De asemenea, înființarea Consiliului de Afaceri Româno - American (AMRO), la începutul acestui an, poate contribui semnificativ la consolidarea dimensiunii economice a Parteneriatului Strategic cu SUA.

- Lansarea formală a **Task Force-ului** creat pentru implementarea **Declarației Comune** și stabilirea liniilor prioritare de acțiune și a celor mai adecvate mecanisme de materializare a **celor aproximativ 130 de proiecte de cooperare româno-americană** aflate în derulare sau avute în vedere pentru a fi dezvoltate în viitor.

Parteneriatul Strategic cu Marea Britanie

- În **iunie 2003**, a fost ridicat nivelul de cooperare bilaterală la cel de parteneriat strategic, prin adoptarea unui document public intitulat „**Marea Britanie și România în Europa: Parteneriat Strategic**”.

- Cu prilejul vizitei la Londra a Președintelui Băsescu, din 6-7 iunie 2011, a fost relansat oficial Parteneriatul Strategic prin convenirea unei **Declarații Comune**. După semnarea Declarației Comune a continuat într-un ritm susținut dialogul pe teme economice.

- Accentul trebuie pus în continuarea pe intensificarea cooperării în domeniul justiției și afacerilor interne, dar și în alte sectoare.

Parteneriatul Strategic România-Polonia

- Relația româno-polonă a fost ridicată la nivel de **Parteneriat strategic la 7 octombrie 2009**, prin semnarea declarației de către președinții României și Republicii Polone. **Planul de acțiune** pentru punerea în practică a orientărilor Declarației Comune a fost **semnat la 26 octombrie 2010**, de

către reprezentanți ai guvernelor celor două țări (în marja vizitei Președintelui Poloniei la București).

- Parteneriatul strategic româno-polon funcționează în condiții foarte bune, existând premisele pentru implementarea tuturor proiectelor convenite, în special în domeniile politic și de securitate. Se înregistrează anumite întârzieri și deficiențe în domeniul economic, în special din cauza lipsei de interes manifestată până în prezent de investitorii români față de piața polonă.

- În continuare, accentul trebuie pus pe dezvoltarea dimensiunii economice, a consultării în afaceri europene și în chestiuni de securitate și legate de Vecinătatea Estică a UE.

Parteneriatul Strategic România - Turcia

- **Declarația Comună a Parteneriatului Strategic** cu Turcia a fost semnată la **12 decembrie 2011**, cu prilejul vizitei de stat a Președintelui României în Turcia. Parteneriatul strategic româno-turc contribuie la consolidarea raporturilor bilaterale în plan economic și energetic, dar și a cooperării într-o serie de alte domenii deja evocate în dialogul româno-turc la nivel sectorial.

- Parteneriatul strategic româno-turc are obiectivul de a contribui la ancorarea Turciei în UE, contribuind, totodată, la menținerea solidității NATO și, în general, a sistemului transatlantic. Totodată, va facilita procesul de evaluare și poziționare a României în raport cu contextul regional actual.

- La **28 august 2012** au fost finalizate negocierile pentru textul **Planului de Acțiune pentru implementarea Parteneriatului Strategic** dintre România și Turcia. După semnare, dialogul sectorial va trebui intensificat pentru elaborarea și implementarea de proiecte în domenii precum economic, energie, transport, afaceri interne, apărare, cultură, educație, afaceri sociale, turism etc.

- De asemenea, trebuie avută în vedere o cooperare intensificată în chestiuni legate de regiunea Mării Negre, Balcanii de Vest și Orientul Mijlociu.

Parteneriatul Strategic între România și Republica Azerbaidjan

- Relațiile cu Azerbaidjan sunt definite în prezent prin Parteneriatul Strategic inaugurat în 2009. Relevante pentru acest statut au fost **semnarea Declarației privind stabilirea unui Parteneriat**

- Pentru România, **elementul cheie al documentului îl constituie capitolul privind cooperarea în domeniul energetic**, care vizează cooperarea pe proiectul Nabucco, proiectul PEOP (Constanța-Trieste) sau al terminalului de gaze naturale lichefiate (LNG) de la Constanța. Partea azeră și-a manifestat interesul extinderii activității companiei energetice de stat SOCAR pe piața românească.
- Anul acesta a marcat evoluții încurajatoare în ce privește **proiectul Nabucco**. La finele lunii iunie Consorțiul Shah Deniz a anunțat decizia de a selecta opțiunea Nabucco Vest ca rută exclusivă de transport al gazelor naturale în regiunea Europei Centrale și de Sud-Est. Astfel, în competiția pentru alocarea de gaze naturale azere din câmpul Shah Deniz, au rămas variantele Nabucco Vest pe ruta Europei Centrale și de Sud Est și TAP pe ruta Italia. O decizie finală este așteptată anul viitor în iunie.
- În ce privește **Interconectorul Azerbaijan-Georgia-Romania-Ungaria (AGRI)**, un pas major spre materializarea acestui proiect este reprezentat de semnarea contractului pentru realizarea studiului de fezabilitate și prin selectarea companiei pentru realizarea studiului. Rezultatele sunt așteptate în cursul lunii noiembrie.

Parteneriatul dintre România și statele Asiei Centrale

- **Cu Turkmenistan**, România are un parteneriat general care se dezvoltă pornind de la dimensiunea unui parteneriat strategic energetic. Documentul care definește această relație este Declarația comună a președinților României și Turkmenistanului, semnată la 22 iulie 2009, la Așgabad. Un **Plan de Acțiuni pentru transpunerea în practică a Declarației politice prezidențiale din 2009**, cu accent pe consolidarea unui parteneriat energetic ca punct de plecare pentru construirea unui parteneriat consistent, este în curs de negociere cu partea turkmenă, urmând a fi semnat cu ocazia viitoarei vizite a Președintelui României la Așgabad.
- Rămânem interesați și încurajăm progresul în negocierile trilaterale cu Azerbaidjan și Comisia Europeană privind atingerea unui acord privind **proiectul Trans-caspic**. Turkmenistanul are un

potențial apreciabil în livrarea gazelor prin **conducta Trans-caspică** către Azerbaidjan și mai departe prin proiectele Nabucco sau AGRI.

- **Relațiile bilaterale româno-kazahe** au evoluat gradual într-un parteneriat promițător, conform prevederilor Declarației Comune Prezidențiale de Parteneriat și Cooperare din septembrie 2003, cu rezultate deosebite în plan politic și în domeniul economic.
- Din punct de vedere comercial, România este cel mai important partener din Europa centrală și de est. În anul 2011, schimburile comerciale au fost de 2,5 miliarde dolari, dublu față de anul 2010. Deținerea de către KazMunaiGaz a 100% din acțiunile companiei Rompetrol înseamnă cea mai mare investiție kazahă în spațiul UE.
- **Poziția geografică a celor două state oferă largi posibilități de cooperare și în domeniul transporturilor și al tranzitului**. Este deja o realitate incontestabilă rolul important ce revine Kazahstanului în procesul diversificării surselor și rutelor de transport a energiei caspice spre Europa, ca parte a procesului asigurării securității ei energetice. În acest context, România rămâne interesată de implementarea proiectelor energetice în cadrul Nabucco și AGRI, încurajând participarea Kazahstanului la realizarea posibilităților de transport a energiei caspice în cadrul Coridorului Sudic.

Relația cu Republica Moldova. Parteneriat Strategic pentru integrare europeană

Relația cu Republica Moldova este o relație specială, guvernată de realitatea identității comune și a existenței în două state separate, recunoscute internațional. Dorim să asigurăm cetățenilor noștri perspectiva liberei circulații și a unei securități și prosperități împărtășite. De aceea, susținem cu tărie drumul european al Republicii Moldova și integrarea acesteia în Uniunea Europeană.

- România sprijină obiectivul Uniunii Europene conform căruia procesul de reglementare a conflictului transnistrean trebuie să se desfășoare exclusiv în cadrul formatului de negociere „5+2” și ținând cont de interesele legitime ale Republicii Moldova. Susținem asumarea unui rol proactiv al UE în identificarea unei soluții viabile pentru reglementarea conflictului transnistrean, cu respectarea **suveranității, independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova**.

- Trebuie să avem în vedere și faptul că provocările pe care trebuie să le depășească negocierile sunt legate și de poziția unora dintre actorii implicați în reglementarea conflictului - Rusia în noul context de putere de la Moscova, agenda reală a conducerii de la Tiraspol, utilizarea conflictului transnistrean ca justificare pentru stoparea sau încetinirea proceselor de apropiere de UE.

Parteneriate și parteneri privilegiați

La nivel european, România a dezvoltat **Parteneriatul Strategic cu Franța**. La 4 februarie 2008 s-a semnat la București, de către Președintele României, Traian Băsescu, și Președintele Franței, Nicolas Sarkozy, o „*Declarație comună privind instituirea unui Parteneriat strategic între Franța și România*”. Declarația comună de Parteneriat strategic are în anexă o „Foaie de parcurs”, omologată în 2008, al cărei conținut trebuie actualizat.

Cu **Italia**, România a dezvoltat **Parteneriatul Strategic Consolidat**, semnat de miniștrii afacerilor externe la 9 ianuarie 2008. Între România și Italia a fost instituit mecanismul *Summit-urilor Interguvernamentale*: prima ediție s-a desfășurat în anul 2008, la Roma, iar cea de-a doua a avut loc la 30 mai 2011, la București. La sfârșitul anului 2011, Italia a anunțat liberalizarea pieței muncii pentru cetățenii români. Este utilă continuarea dialogului la nivel înalt, inclusiv prin organizarea unor noi reuniuni interguvernamentale.

Cu **Ungaria**, a fost semnată la 29 noiembrie 2002, Declarația de parteneriat strategic dintre Guvernele României și Republicii Ungare pentru Europa secolului XXI. Practica ședințelor comune ale celor două guverne a constituit o bază solidă pentru cooperare bilaterală și încredere. Ultima sesiune a Ședinței Comune a Guvernelor s-a desfășurat în 2008, la Szeged, și ar fi utilă reluarea acestui canal de dialog instituțional.

Consolidarea continuă a **cooperării cu Statul Israel**, partener-cheie al României în Orientul Mijlociu, reprezintă un element important pe agenda de priorități de politică externă a României în regiune. Relațiile bilaterale, caracterizate de ambele părți drept foarte bune, s-au dezvoltat constant în ultimii ani, în baza unui parteneriat natural întemeiat, printre altele, pe legătura puternică față de țara noastră pe care o resimt israelienii originari din

România și pe convergența punctelor de vedere asupra unui spectru larg de probleme.

Relațiile dintre **România și Republica Coreea** se dezvoltă pe baza parteneriatului strategic stabilit prin Declarația Comună adoptată de președinții celor două țări și Planul Comun de Acțiune semnat de miniștrii afacerilor externe (Seul, 6 iulie 2010); **Republica Coreea este singura țară asiatică cu care România are un parteneriat strategic.**

În Asia de Sud-Est, **Parteneriatul de Prietenie și Cooperare între România și Japonia**, stabilit în urmă cu 10 ani, a fost prima relație strategică pe care țara noastră a definit-o, ca atare, cu statele asiatice. Ca o consecință a acestui fapt, Japonia a devenit un partener politic și economic de prim rang al României în Asia-Pacific. Colaborarea româno-japoneză se poate extinde, și în același timp consolida, prin identificarea de noi proiecte economice în infrastructură, agricultură, protecția mediului, producția și transportul de energie, inclusiv în parteneriat public-privat.

Am avansat în ultimul an în consolidarea **Parteneriatului amplu de prietenie și cooperare cu R.P. Chineză**, mai ales în domeniul economic. S-au înregistrat progrese considerabile în negocierea unor proiecte economice semnificative. Se va semna în luna septembrie un nou acord pe infrastructură, se află în faza de finalizare proiecte în domeniul energiei, infrastructurii, tehnologiei informaționale și comunicațiilor, agriculturii.

2012 este anul în care s-au creat premisele necesare relansării relației cu India. Au fost finalizate negocierile **Declarației comune de stabilire a unui Parteneriat extins între România și India**, după aproximativ 6 ani de la convenirea ridicării relațiilor bilaterale pe un palier superior al interacțiunii politice și economice.

*Iulian Chifu este profesor la SNSPA București, specializat în Analiză de Conflict și Decizia în Criză, Președinte fondator al Centrului de Prevenirea Conflictelor și Early Warning. Este în prezent Consilier Prezidențial pentru Afaceri Strategice și Securitate Internațională.